ΕΤΟΣ ΣΤ' Ἐν Πάτραις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1880 Αριθ. 284

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμὰς 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ο στίχος λεπτὰ 25.
Ἐδοποιήσεις, ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἔγγειος φόρος.

Ἐν Καλαβρύτοις 1 Φεβρουαρίου 1880.

Φίλε Συντάκτα κλπ.

Καταχωρήσατε, παρακαλῶ, τὴν ἀκόλουθον σύντομον διατριβήν μου, ἀφορῶσαν εἰς ὑπόθεσιν κοινωφελῆ, καὶ βεβαιώθητε ὅτι καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀλήθειαν θέλετε ὑπηρετήσει··

Τριάκοντα τον ἀριθμὸν βουλευταὶ, διαβιβάζουσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδες, ἐζήτησαν τὴν κατὰ ἑπτὰ εἰσέτι δραχμὰς αὔξησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἐπὶ τῷ κατ' αὐτοὺς φιλανθρώπῳ σκοπῷ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὃν φόρον θεωροῦσιν ὡς καταστρεπτικὸν εἰς τὴν γεωργίαν.

Αἴσθημα ὅλως ψιλὸν τὸ πρὸς τὴν γεωργίαν φίλτρον τῶν εἰρημένων κυρίων, ἔν τε τῇ πρακτικῇ ὠφελείᾳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ κατασκινύεται χίμαιρα ὀνειροπολήσεως, ἀντιμένης εἰς τὴν λεγομένην οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, καὶ διαρρήδην ἐπομένης καταδικαστέας ὑπὸ πάσης τάξεως ἀνθρώπων, γινωσκόντων τὰ παρ' ἡμῖν συμβαίνοντα, καὶ ἀλλαχοῦ ἀποδιδόντων τὸ κακόν.

● Ἐὰν οἱ εἰρημένοι Κύριοι ἐγνώριζον τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἥτις τὰς τύχας της τοῖς ἐνεπιστεύθη, ὤφειλον συνάμα νὰ γνωρίζωσιν ὅτι καὶ ἡ τῶν σταφιδῶνων καλλιέργεια δὲν ἐστὶ ἢ κλάδος ἐπίσημος γεωργίας Ἑλληνικῆς, καὶ ὅτι καὶ διὰ τὸν κλάδον τοῦτον ὤφειλον εὐμενὲς τὸ φίλιον αἴσθημά των νὰ ἐπιψιλεύσωσι, συμβουλεύοντες τρόπους πλατεῖς καὶ παραγωγικοὺς καταναλώσεως, καὶ οὐχὶ μέτρα στενοκέφαλα, τὴν καταστροφὴν ἀπειλοῦντα.

Θεωροῦμεν ἑπομένως καθῆκον μας νὰ φωτίσωμεν διὰ βραχέων τὸ κοινὸν, ἵνα μὴ πλανᾶται, προσέχον εἰς μέτρα ἐπιπόλαια νομοσχεδίων, ἅτινα ἠδύνατον οἱ γεωργοὶ, ὡς ἐλεύθεροι πολῖται νὰ ἐπιζητῶσιν, ἅτε ὁμοιάζοντα σεισάχθειαν ἄτιμον, κλώθουσαν τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀνθρώπου ὡς πολίτου, ὀφείλοντος νὰ συνεισφέρῃ ἀνάλογον τῶν εἰσοδημάτων του εἰσφορὰν εἰς τὸ δημόσιον πρὸς συντήρησίν του.

● Ὁμολογουμένως ὁ ἔγγειος ἐν Ἑλλάδι φόρος δὲν εἶναι δυσβάστακτος· ὡς ὑπερβολικός. Ὁ ἀμφιβάλλων δύναται νὰ διεξέλθῃ τὴν καταστατικὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἀναντιρρήτως πεισθήσεται, καταμανθάνων ὅτι ἀλλαχοῦ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι διπλάσιος, χωρὶς νὰ ὦσιν ἠπιώτεροι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν φόρων. Ἐν τῇ ἰσχυρᾷ Ἀγγλίᾳ οἱ κατ' ἄτομον φόροι ἀνέρχονται εἰς τέσσαρας λίρας στερλίνας, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχονται εἰς μόνον δύο. Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ποικίλης προόδου καὶ ἀναπτυξεως οἱ φόροι τοῦ πολίτου, συντηροῦντες τὸ δημόσιον, ἐπαναστρέφουσι κατὰ μέρος εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ φορολογουμένου, διὰ μυρίων ἔργων παραγωγῆς, ἅτινα ὡς κυκλοφοροῦντα κεφάλαια, καὶ ὡς εἰς καταστροφὴν χρόνου χρησιμεύοντα γονιμοποιοῦσι τὴν κοινὴν εὐεξίαν. Ἐν Ἑλλάδι ποῦ ἔγκειται τὸ κακόν; Ποῦ βασίζονται τὰ παράπονα; Ἀκούσατε.

● Ἐν Ἑλλάδι στερούμεθα γνώσεων γεωργικῶν ὅλως, γνώσεων ἄλλων ἐξασφαλιζόντων παραγωγὴν πλούτου. Ἐν Ἑλλάδι στερούμεθα πίστεως, κεφαλαίων, ἰδιωτικῆς καὶ κυβερνητικῆς πρωτοβουλίας εἰς ὀργάνωσιν πραγμάτων ἐγγυωμένων βίον κἂν ἄνετον.

Ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀφόρητον, αἱ κυβερνήσεις φθισιῶσιν ὑπὸ τὴν γιγάντειον ἐργασίαν τῆς μόνης συντηρήσεώς των, ὀλίγα δύνανται νὰ δημιουργῶσιν ὑπὸ τὸν κύλινδρον τῶν πολλῶν ἀπαιτήσεων πιεζόμεναι, καὶ ὀλίγα, ἐξ ἀμαθείας ἀκόμη κατατρυχόμεναι, ἐπιτρέπεται αὐταῖς νὰ κατορθῶσι.

Ὁ περὶ εἰσπράξεων νόμος εἶναι ὅ,τι ἄθλιος, ἀλλὰ καὶ πάροχον σπουδαίων δυσκολιῶν, ὅταν ἀποφασισθῇ νὰ ἐπιζητηθῇ διόρθωσις.

● Ὁ γεωργὸς δὲν παραπονεῖται διὰ τὸν φόρον του, ἀλλὰ διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὴν εἴσπραξιν. Ὁ εἰσπράκτωρ, ὁ χωροφύλαξ, ὁ στρατιώτης ὄργανα ἀείποτε φατρίας, εἶναι ὁ ἄγριος καρκῖνος τῆς φθορᾶς τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ὁ τανύων τοὺς φοβεροὺς γαμψόνυχάς του ἀπὸ τῆς καλύβης τοῦ ἀτυχοῦς χωρικοῦ, μέχρι τῶν ἑδωλίων τῶν ὑπουργῶν.

● Ἡ φατρία, ὡς βλέπει, ὁ ἀναγνώστης, ἔχει παρ' ἡμῖν τεραστείας διακλαδώσεις, ἁρμονίαν εἰς τὰς ἐργασίας της πλήρη πρὸς ἐπιτέλεσιν καταστρεπτικῆς ἀποστολῆς. Τοιαύτη κατάστασις δὲν διορθοῦται μὲ μπαλώματα φαντασίας νοσώδους, οὐδὲ διὰ μέτρων νόμων ἀτελῶν, οὗς αἱ κοιναὶ ἀνάγκαι ὁρῶσι μὲ ὄμμα καὶ ἄπελπι καὶ λοξόν. Σᾶς βαστᾷ; Ἔχετε τὸ θάρρος πεποιθήσεων ὡρίμων; Ἐμπνέεσθε ὑπὸ ἀληθοῦς καὶ οὐχὶ ὑπὸ ἀγυρτικῆς φιλοπατρίας, εἰς λόγια παχέα περιοριζομένης; Ἐὰν σᾶς βαστᾷ, τολμήσατε καὶ ἐν τῇ τόλμῃ Σας εἴπατε ἐν δυσὶ λέξεσι τὴν ἀλήθειαν, συνοψιζομένην εἰς τοῦτο ὅτι δῆλα δὴ δὲν εἶναι καλὸν τὸ πολίτευμά μας, ὡς μονόπουν, δὲν εἶναι οἱ νόμοι μας ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἀνάγκας μας, χρήσιμοι εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἠθῶν μας. Ἡ τόλμη Σας δημιουργικὴ ἐπανάστασις οὖσα, πρέπει νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν σύνταξιν ἄλλου Συντάγματος δι' Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐδῶ ἔγκειται ἡ σωτηρία καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἀλλαγὴν Κυβερνήσεων, αἵτινες ἐσαεὶ θέλουσι θανατιᾷ ὑπὸ τὸν ὀγκόλιθον τὸν βαρὺν τῆς ἐλαττωματικῆς πορείας εἰς ἣν μᾶς ἔρριψεν ἡ παραλυτικὴ τῆς φατρίας ἀνύψωσις εἰς ἀρχὴν πολιτικήν.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην, εἴποτε ἐγνώριζον οἱ τριάκοντα φιλοπάτριδες βουλευταὶ, ὤφειλον νὰ ὑψώσωσι φωνὴν, ὡς εἷς μόνος ἄνθρωπος, ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων, καὶ νὰ μὴν κατατρίβωνται εἰς αἰτήσεις μικρολόγους, ἀντικειμένας εἰς τοὺς ἁπλουστάτους κανόνας τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τῆς ἀξιούσης ἀναλόγως τῶν πόρων του ἕκαστος νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν δημόσιον πλοῦτον τὴν συνδρομήν του.

● Ἐὰν δὲ οἱ εἰρημένοι δὲν ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ συζητήσωσιν ἐπὶ τοῦ σωστικοῦ θέματος τῆς ριζικῆς μεταβολῆς, οὐδὲ ἀσπάζονται αὐτὸ ὡς κοινωνικὴν ἐγχείρισιν ἐργώδη, ὤφειλον τοὐλάχιστον καταργοῦντες τὸν ἔγγειον φόρον νὰ ἐξεύρωσι μέσα ἀναπληρώσεως τὰ κατάλληλα, ἵνα μὴ ταράσσηται διὰ τῆς αἰτήσεώς των μία θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Ἠδύναντο π. χ. καταργοῦντες τὸν ἔγγειον τῶν σιτηρῶν φόρον, ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτὸν διὰ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἀροτήρων βοῶν ἐπὶ δεκαετίαν; Ἐὰν ὅλαι αἱ τῶν χωρικῶν οἰκίαι ἐπιβαρυνθῶσιν ἀναλόγως τῆς ἀξίας των μὲ φόρον τριῶν=ἓξ δρ. ἐτησίως δύνανται νὰ μᾶς δώσωσιν ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν κατ' ἔτος, καὶ ἄλλο ἑκατομμύριον ἠδύναντο νὰ προσφέρωσιν οἱ βόες· ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐκ προσθέτου φόρου ἐπιβληθησομένου τοῖς καφφενείοις, τοῖς οἰνοπωλείοις, τοῖς πνευματοπωλείοις. Καὶ ἰδοὺ πρόσοδος τεσσάρων ἑκατομμυρίων πρόσοδος

δῆλα δὴ ἴση πρὸς τὴν ἐκ τῶν σιτηρῶν, ἅτινα ἀληθῶς μᾶς παρέχουσιν ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἀπαιτοῦσι πρὸς εἴσπραξίν των τὰ τρία.

Ἀλλ' ἵνα ἀμυδροῦ φωτὸς ἀκτῖνας ἐπὶ τοῦ σκότους καὶ τῆς πλάνης τῶν 30 βουλευτῶν διοχετεύσωμεν, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ἐπιφέρωμεν ὅσα ἔπονται. Κατὰ μέσον ὅρον ἕκαστον στρέμμα σταφιδῶνος παράγει 500 περίπου λίτρας ἑνετικὰς ςαφιδοκαρποῦ ζηροῦ, ἀπαιτεῖ δὲ 65 δραχ. καλλιέργειαν, καὶ φέρει εἰσόδημα 90 δραχ. πρὸς 180 δρ. ὑπολογιζομένης κατὰ χιλιάδα τῆς ἀξίας τοῦ σταφιδοκαρποῦ. Ὁ κτηματίας πληρώνει δρ. 13 φόρον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ 5 εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, ὥστε δὲν τῷ ἀπομένει κατὰ στρέμμα κέρδος καθαρὸν ἄλλο ἢ τὸ ποσὸν ἑπτὰ δραχμῶν ἃς οἱ 30 πατέρες οἱ περισπούδαστοι, ζητοῦσι νὰ χωνεύσωσιν εἰς τὸ γενικὸν τοῦ ἔθνους χωνευτήριον, ὡθούμενοι ἴσως ἐκ τῶν δύο εὐγενῶν σκοπῶν εἴτε δηλ. τῆς ἀποκοπῆς καὶ καταστροφῆς τῶν σταφιδόνων, πρὸς ἀπόκτησιν τίτλου σεισαχθείας, εἴτε τῆς ἀναρρήσεως τῆς δουλείας εἰς ἀρχὴν συνταγματικήν. Καὶ τοῦτο ὅλον εἶναι ἀναγκαία συνέπεια καὶ λογικὸν νὰ ἐπέλθῃ, διότι πρῶτος ἐγὼ, ἅμα καλλιεργῶ διὰ νὰ πληρώνω μόνον τὸ δημόσιον, εὐθὺς ἀμέσως θέλω ἐπιδοθῆ εἰς τὴν καλλιέργειαν ἐκείνην, ἥτις ἀφίεται ἐλευθέρα πάσης φορολογίας. Τί θέλουσι τότε νομοθετήσειν οἱ εἰρημένοι Κύριοι ἐναντίον μου; Ἄλλα προσθέτουσιν. Ὁ σταφιδοκαρπὸς θὰ ὑπερτιμηθῇ ἕνεκα τῆς ἀλλαχοῦ φυλλοξήρας. Νήπιοι! Φρενοῦσιν ὅτι ἀλλαχοῦ κοιμῶνται οἱ ἄνθρωποι βαρούχιον ὡς ἡμεῖς. Ἐὰν ἐλάμβανον ὅμως τὸν κόπον ν' ἀναγνώσωσιν ὅτι ἑκατομμύρια κατ' ἔτος ἑκταρίων φυτουργοῦνται καὶ ἐξ Ἀμερικανικοῦ φυτοῦ, τότε θὰ ἐπείθοντο ὅτι μετά τινα ἔτη ἡ ἐκ φυλλοξήρης φθορὰ μόνον τὸ ὄνομά της θ' ἀφήσῃ εἰς τὰ μέρη, ἅτινα ἔβλαψε, καὶ βλάπτει μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ἂν τὸ κακὸν χαιρετήσῃ καὶ ἡμᾶς τότε τί τὸ πρακτέον; Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν τὸν ἔγγειον φόρον. Μεσοςόρος δὲν ὑπάρχει. Ἰδοὺ ποῦ ἄγει ἡ πλάνη.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Θ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀνθρακῖτις.

Ὁ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς» συνεπείᾳ πληροφοριῶν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον παρητήθη τῆς ἀποφάσεως τοῦ νὰ μετακαλέσῃ παρ' ἡμῖν Εὐρωπαῖον τινὰ παθολόγον τῆς ἀμπέλου, πρὸς ἐξέτασιν καὶ καθορισμὸν τῆς πρὸ πολλοῦ ὑφισταμένης νόσου ἀνθρακίτιδος καὶ τῶν κατ' αὐτῆς θεραπευτικῶν μέσων, ἕνεκεν τῆς ὑπερόγκου δαπάνης τῆς μετακλήσεως ταύτης, ἔγνω νὰ παρακαλέσῃ διὰ τοῦ ἑπομένου ὑπομνήματός του τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ τόπου, μὴ ἐγκαταλείπῃ αὐτὸν ἀπροστάτευτον κατὰ τῆς ἐρημώσεως τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης νόσου, ἧς τὸ κράτος ἐπεκτείνεται ὁσημέραι πλειότερον.

Ἀριθ. 250.

ΕΜΠΟΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ «ΕΡΜΗΣ».

Ἐν Πάτραις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1880.

Πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς Ἀθήνας.

Κύριε Ὑπουργέ!

Πρό τινων ἡμερῶν, ἐντολῇ τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς» οὗτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, ὑπέβαλον πρὸς Ὑμᾶς ὑπόμνημα δι' οὗ προεκάλουν τὴν μέριμναν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης νόσου τῶν ἀμπέλων ἀνθρακίτιδος καὶ διεβίβαζον τὰς ἰδέας τῶν πρακτικῶν συναδέλφων μου περὶ ληπτέων μέτρων κατὰ τῆς ἀπειλούσης τὴν χώραν ἡμῶν φυλλοξήρας.

Πλὴν μεθ' ὅσης χαρᾶς ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος εἶδε τὰ νομοθετικῶς ληφθέντα μέτρα κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρης, μετ' ἴσης λύπης ἔμαθεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ δυσκολίας εἰς τὴν μετάκλησιν ἐνταῦθα γεωπόνου τινὸς Εὐρωπαίου παθολόγου τῆς ἀμπέλου, πρὸς ἐξέτασιν τῆς πρὸ πολλοῦ ὑφισταμένης παρ' ἡμῖν καὶ ἀπειλούσης γενικωτέραν καταστροφὴν νόσου ἀνθρακίτιδος· διότι κ. Ὑπουργὲ, καὶ ἡ νόσος αὕτη καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκτείνει τὴν φθοροποιὰν αὐτῆς ἐνέργειαν εἰς εὐρύτερον κύκλον παρ' ἡμῖν, σπουδαίας ἐπενεγκοῦσα μέχρι τοῦδε ζημίας καὶ πλειοτέρας ἐπιφυλάσσουσα εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν καταπολεμηθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐὰν δὲν ἀντιταχθῶσι κατ' αὐτῆς θεραπευτικὰ μέσα εὐχερῆ καὶ εὔωνα.

Τοῦτο δὲ δύναται μόνον νὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν μετακληθῇ διακεκριμμένος τις Εὐρωπαῖος παθολόγος τῆς ἀμπέλου, ὅστις νὰ παρακολουθήσῃ τὴν νόσον καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια, νὰ περιβάλῃ διὰ τοῦ κύρους τῆς γνώμης του τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς νέας ταύτης νόσου καὶ διαγράψῃ τὰ καταλληλότερα θεραπευτικὰ μέσα· διότι οἱ ἡμέτεροι ἐπιστήμονες γεωπόνοι μὴ παρακολουθήσαντες τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια, πολλὰς ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς, τὸ δὲ κοινὸν ὀλίγην ἔχον συνήθως πεποίθησιν εἰς αὐτοὺς, δὲν ἀκολουθεῖ τὰ ὑπὸ τούτων προτεινόμενα.

Ἡ προσφυγὴ ὅθεν εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν πεῖραν ἐπιστήμονος Εὐρωπαίου, ἐπιβάλλεται ἀναποδράστως ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς ἐπικειμένης ζημίας τῆς κτηματικῆς τάξεως, ἡ δὲ διὰ τὴν ἐνταῦθα μετάκλησίν του δαπάνη, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦνε, δὲν δύναται ν' ἀντισταθμισθῇ πρὸς τὰς ἐκ ταύτης ὠφελείας.

Φρονοῦμεν, κ. Ὑπουργὲ, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις πρὸς ἐξοικονόμησιν τῆς δαπάνης δὲν θὰ θελήσῃ ν' ἀφίσῃ τὸν τόπον ἀπροστάτευτον, ἀπειλούμενον εἰς τὸ πολυτιμώτερον αὐτοῦ προϊὸν, οὐδὲ τὴν κτηματικὴν τάξιν ἔρμαιον τῆς ἀγνοίας καὶ τῶν προλήψεων.

Λαμβάνομεν ὅθεν καὶ αὖθις τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ἡμᾶς, κ. Ὑπουργὲ, ὅπως ἡ περὶ προσκλήσεως σπουδαίου τινὸς παθολόγου τῆς ἀμπέλου μέριμνα μὴ ἐγκαταλειφθῇ, διὰ τὴν τυχὸν ἀπαιτουμένην δαπάνην, διότι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ ἀπότροπὴ μεγάλης ζημίας καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ πνεύματος μεγάλης τάξεως φορολογουμένων. Ὁ τόπος οὐδαμῶς ἤθελε δυσφορήσει ἐπὶ τῇ δαπάνῃ ταύτῃ, οὐδ' ἐὰν ἤθελεν ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος ὅπως αὕτη ἐπιβαρύνῃ τοὺς ἀμπελοκτήμονας ἤθελον οὗτοι γογγύσει.

Ὑποβάλλοντες τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἀπεκδεχόμεθα μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου ἀγαθὴν πρόνοιαν τοῦ Σ. Ὑπουργείου.

Εὐπειθέστατος
Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου
«Ἑρμῆς»
Δ. ΣΤΑΜΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπομνήματος τούτου τὸ Ὑπουργεῖον διεβίβασε τῷ Ἐμπορικῷ Συλλόγῳ τὸ ἑπόμενον ἔγγραφον, δι' οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ἡμέτερος γεωπόνος κ. Π. Γεννάδιος ὀρθῶς διέγνωσε τὴν νόσον ταύτην τῆς ἀμπέλου καὶ πρόσφορα διέγραψε κατ' αὐτῆς μέσα, ὥστε περιττὴ καθίσταται ἡ ἐνταῦθα μετάκλησις ἄλλου τινὸς παθολόγου τῆς ἀμπέλου.

Ἀριθ. Πρωτ. 4103

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Φεβρουαρίου 1880.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν.

Ὁ «Ἑρμῆς»

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 28 λήξαντος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἀναφορᾶς ὑμῶν, ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὴν περὶ προσκλήσεως Εὐρωπαίου παθολόγου τῆς ἀμπέλου ἀρχικὴν ἀπόφασιν παρήτησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τὴν ἔκθεσιν, ἣν ἔλαβε τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Γαλλίᾳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐξετάσασα τ' ἀποσταλέντα αὐτῇ δείγματα βεβλαμμένων σταφυλῶν καὶ τὴν περὶ τῆς νόσου ἔκθεσιν τοῦ Γεωπόνου κ. Π. Γενναδίου, ἀπεδέχθη ἐντελῶς τὴν διάγνωσιν τοῦ κ. Γεννα[illegible] καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ ὑποδειχθέντα θεραπευτικὰ μέσα. Τῆς ἐκθέσεως ταύτης μεταγραφείσης, ἐπέμφθησαν ἀπὸ τῆς 18 [illegible] π. ε. πρὸς τὸν κ. Νομάρχην [illegible] ἀντίτυπαμὲ τὴν ἐντολὴν νὰ διανείμῃ [illegible] ταῦτα τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

Ἐν τούτοις διαβιβάζοντες ὑ[illegible] συνημμένως ἀντίτυπα τινὰ τῆς ἐκθέσ[illegible] ταύτης, ἐπισυνάπτομεν καὶ δύο ἀντίτυ[illegible] τῆς ἤδη ἐκδοθείσης πραγματείας περ[illegible] τῆς νόσου ταύτης τοῦ κ. Γενναδίου, ἐν [illegible]δονται καὶ αἱ δέουσαι ὁδηγίαι πρὸς θεραπείαν τῆς νόσου.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης
ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον μ[illegible]βαλε γνώμην ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν [illegible]ρωπαίου Γεωπόνου, διότι ὑποβαλὸν διὰ [illegible]οῦ ἐν Παρισίοις Πρέσβεως ἡμῶν, πρὸς [illegible]ν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστ[illegible]ῶν, δείγματα ἐκ τῶν προσβεβλημένων μπελώνων καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν τοῦ ἡμετέρου γεωπόνου κ. Π. Γενναδίου, [illegible]σχε τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀκαδημίας δι' ἐκθέσεώς της, ἐν ᾗ ἀνεπιφυλάκτως γνωρίζεται ὅτι ὁ κ. Γεννάδιος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΠΑΤΡΩΝ

ὀρθῶς διέγνωσε τὴν νόσον καὶ τὰ καταλληλότερα συνεβούλευσε κατ' αὐτῆς θεραπευτικὰ μέσα. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀνθρακιτιδος, προτάσσει πολλὰ περὶ τῆς διαγνώσεως τοῦ κ. Γενναδίου, λίαν κολακευτικὰ διὰ τὸν ἡμέτερον Γεωπόνον.

Ἐνθαρρυθεὶς ὁ κ. Γεννάδιος ἐκ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τῆς Ἀκαδημίας, ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων μικρὰν πραγματείαν Περὶ τοῦ ἄνθρακος τῆς ἀμπέλου, φύσις καὶ θεραπεία τῆς νόσου, ἐν ᾗ μετὰ σαφηνείας ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὴν νόσον ταύτην καὶ συμβουλεύει τὰ δέοντα κατ' αὐτῆς. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Γενναδίου εἶναι πλῆρες, τὰ μέγιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας σταφιδαμπέλων, προσβληθεισῶν καὶ μὴ προσβληθεισῶν ἐκ τῆς νόσου. Λέγομεν δὲ μὴ προσβληθεισῶν, διότι οὐδόλως ἀπίθανον εἶναι καὶ μὴ μέχρι τοῦ νῦν προσβληθεῖσαι, νὰ προσβληθῶσι βραδύτερον, οἱ ἰδιοκτῆται δ' αὐτῶν πρέπει νὰ γνωρίζωσι τοὺς χαρακτῆρας τῆς νόσου, διὰ νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, καὶ κάμωσιν ἀμέσως χρῆσιν τῶν θεραπευτικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν ἱκανότητα κατ' ἀρχὰς νὰ σταματῶσι τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ. Προσθέτομεν δὲ εἰς ταῦτα ὅτι ἡ νόσος αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ ἴδιον, ὥστε ἐὰν δὲν προληφθῇ ἐγκαίρως ἀκαριαίως μεταδίδεται καὶ ἐντὸς μιᾶς καὶ δύο ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταστρέφει ὁλόκληρον ἐσοδείαν, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς πλεῖστα ὅσα κτήματα σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων ἐν Ἠλείᾳ καὶ Ὀλυμπίᾳ καὶ Αἰτωλίᾳ, καὶ μάλιστα εἰς κτήματα ἔχοντα πλεονάζουσαν ὑγρασίαν, εἰς κτήματα βαρυκά, ὡς κοινῶς λέγομεν. Δι' ὅλα ταῦτα ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν θερμῶς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων τοιούτων τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ βιβλιαρίου τοῦ κ. Γενναδίου, ὡς ἀπαραιτήτου καὶ χρησιμωτάτου, καὶ τοῦτο πράττομεν χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῶν τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἦνε ἄγρυπνοι, πλησιαζούσης ἤδη τῆς ἐποχῆς τῆς ἐμφανίσεως τῆς καταστρεπτικωτάτης νόσου καὶ προητοιμασμένοι νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως καὶ πολεμήσωσιν αὐτήν, ἅμα ἐμφανισθεῖσαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν συμβούλων τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν ἐβράδυνε νὰ προκύψῃ, διότι κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐνηργήθη ἐν τῷ ἕκτῳ ἐκλογικῷ τμήματι ἐν Καστριτσίῳ. Ἐνεργηθείσης ἤδη καὶ ἐκεῖ τῆς ἐκλογῆς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἀνεδείχθησαν: τοῦ Δήμου Πατρέων:

Ἀνδρέας Ροῦφος	διὰ	ψήφων	1368
Π. Χαντζηαθανασίου	»	»	1281
Θεόδωρ. Διάγκας	»	»	1247
Α. Παπαντωνόπουλος	»	»	1210
Νικόλ. Κορύλλος	»	»	1183
Θεοδ. Ζούκης	»	»	1142

Τοῦ Δήμου Δύμης.

1) Γ. Γιαννόπουλος.—2) Σ. Γκοτσόπουλος. 3) Ἀπ. Γεωργουλόπουλος.—4) Β. Χατζόπουλος.

Τοῦ Δήμου Τριταίας.

1) Παναγ. Τριανταφυλλίδης.—2) Ἰωάν. Τομαρᾶς.—3) Χρ. Μπαλάσης.—4) Ἀναγ. Ζαχαρόπουλος.

Τοῦ Δήμου Φαρῶν.

1) Γεώρ. Κουμανιώτης.—2) Χαρ. Χρυσανθακόπουλος.—3) Σπυρ. Χρυσανθακόπουλος.—4) Χρυσ. Τζιλιλῆς.

Τοῦ Δήμου Ἐρρινεῶν.

1) Παναγ. Νικολοῦτσος.—2) Ἀγγ. Θανασούλιας.—3) Βασίλ. Γ. Βασιλακόπουλος.—4) Ἀντ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνηργήθη ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐνταῦθα Εμπορικῆς Λέσχης «Ὁμόνοια,» ἐπιστατοῦντος τοῦ κ. Νομάρχου, ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν, ἀνεδείχθησαν δὲ μέλη αὐτοῦ τακτικὰ οἱ ἑπόμενοι:

1) Νικόλαος Πάνος	διὰ	ψήφων	35
2) Διον. Στάμος	»	»	33
3) Πέτρος Ἄνοινος	»	»	33
4) Κων. Στρουμπος	»	»	32
5) Βασίλ. Κρεμύδης	»	»	31
6) Δημ. Ἀθανασίου	»	»	22

Ἀναπληρωτικὰ δὲ οἱ ἑπόμενοι:

1) Γεώργ. Κοζάκος	διὰ	ψήφων	31
2) Π. Παπαθανασίου	»	»	26
3) Π. Παπανδρόπουλος	»	»	25

— Οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Κρῆτες, συναισθανόμενοι τὰ ἀγαθὰ τῶν Συλλόγων ἀποτελέσματα, συνέστησαν κατ' αὐτὰς τοιοῦτον ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀρκάδιον» σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἐστὶν ἡ κατὰ τὰς ἀπείρους κοινωνικὰς τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκας ἀλληλοβοήθεια, ἧς ἡ κυριωτέρα ἐκδήλωσις ἔσεται ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν, ἀπόρων, χηρῶν, ὀρφανῶν καὶ τῆς καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν· προσέτι καὶ αἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου ὁμιλίαι ἐπὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τὴν ἀτομικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν διαφώτισιν τῶν μερικῶν καὶ γενικῶν συμφερόντων. Κατὰ τὰς γενομένας ἐσχάτως ἀρχαιρεσίας αὐτοῦ, ἐξελέχθησαν πρόεδρος μὲν, ὁ γηραιὸς Συνταγματάρχης κ. Νικόλαος Γριτάκης, Ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κκ. Β. Μαυρογιαννάκης καὶ Κωνσταντῖνος Τριτάκης.

— Ὁ ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ἡμῶν διοργανισθεὶς ἐνταῦθα δημόσιος χορὸς, ἀπεφασίσθη ἤδη ὁριστικῶς συζητηθέντων μετ' ἐπιστασίας ὅλων τῶν σχετικῶν ζητημάτων καὶ λυθέντων αἰσίως. Ἀπὸ προχθὲς ἤρξατο ἡ διανομὴ τῶν προσκλητηρίων, ἅτινα ἀνέρχονται εἰς τριακόσια πεντήκοντα περίπου. Ὁ χορὸς οὗτος, ὡς γνωστὸν, γενήσεται ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ παρ' ἡμῖν «Μεγάλου Ξενοδοχείου Πατρῶν» κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς πέμπτης, (14 Φεβρουαρίου) καὶ ἡ ἐπιτυχία του προμηνύεται πληρεστάτη, χάρις εἰς τὰς μερίμνας ἃς πρὸς τοῦτο καταβάλλει ἡ ἀξιότιμος τῶν Κυριῶν ἐπιτροπὴ, ἡ ἀναλαβοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὸν χορὸν τοῦτον, ἀρωγὸν ἀκούραστον ἔχουσα εἰς τὸ κάλλιστον ἔργον νέους τινὰς φιλοτίμους ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν, οὐδὲ κόπων οὐδὲ δαπάνης φειδομένων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας· Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δημοσίου τούτου χοροῦ, τὸ πρῶτον ἤδη δοκιμαζομένου παρ' ἡμῖν, ἐξασφαλίζει προσέτι καὶ ἡ πρόθυμος ὑποδοχὴ μεθ' ἧς ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῷ φιλοκάλῳ κοινῷ ἡ ἰδέα τῆς καταρτίσεώς του, καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς παρασκευάζεται μεγάλη μερὶς τοῦ παρ' ἡμῖν καλοῦ φύλου ἵνα καλλίνῃ αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ τὸν ἀναδείξῃ καλὸν στάδιον ἐν ᾧ θὰ συναμιλλῶνται περὶ πρωτείων ἡ φιλανθρωπία, ἡ καλλονὴ, ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ κομψότης. Ἡ ἰδέα τοῦ χοροῦ τοῦτου ὑπῆρξεν ὄντως εὐτυχής· διατί νὰ μὴ ἔχωσι, τοὐλάχιστον ἅπαξ κατὰ τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς γενικῆς χαρᾶς οἱ δαπανῶντες κατ' ἀνάγκην κοινωνικὴν εἰς παρομοίου εἴδους πράγματα, τὴν εὐχάριστον συνείδησιν χορεύοντες καὶ συμποσιάζοντες, ὅτι ἔξω τῆς θερμῆς καὶ πολυτελοῦς αἰθούσης των, ὀλίγον ἀπωτέρω τῶν μεθυστικῶν ἀρωμάτων καὶ ὀρεκτικωτάτων δείπνων αὐτῶν, εἰς ἀπόστασιν τοῦ ἤχου τῆς ἁρμονικῆς μουσικῆς, δὲν πεινῶσι, δὲν ῥιγοῦσι, δὲν στενάζουσιν ἀνθρώπινα πλάσματα ἀπόκληρα τῆς μοίρας; Ὑπὸ τὴν ἔποψιν λοιπὸν ταύτην ὁ παρασκευαζόμενος χορὸς θέλει εἶσθαι λαμπρότερος παντὸς ἄλλου, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἱ προσελευσόμενοι θὰ ἀποκομίσωσι διαρκεστέρας ἐντυπώσεις.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Συντάκτην
τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος
ὁ «Φορολογούμενος»

Κύριε!

Ὅταν ὁ πολίτης προσερχόμενος πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ δικαίου του εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς δὲν εὑρίσκει αὐτὸ, δὲν ὑπολείπεται εἰς αὐτὸν ἄλλο μέσον εἰμὴ νὰ φωνάξῃ στεντορείᾳ τῇ φωνῇ τὸ δίκαιόν του διὰ τῆς δημοσιογραφίας.

Διὸ Σᾶς παρακαλῶ ὅπως διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας ὁ «Φορολογούμενος» ἐκθέσητε τὴν ἑξῆς διαφοράν μου καὶ ἐπιφέρητε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὰ τῆς Δικαιοσύνης, διατί τοιαύτη βραδύτης εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των;

Πρὸ τριῶν ἐτῶν κατήγγειλα τοὺς ἀδελφοὺς Ἀθηνόδωρον καὶ Νικόλαον Σωτηριάδη· ἐπὶ τῆς καταγγελίας μου δὲ αὐτῆς, ἀνακρίσεως γενομένης, ἐξεδόθη βούλευμα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν δι' οὗ ἔπαυσε πρὸς καιρὸν ἡ καταδίωξίς των. Ἀνακοπῆς δὲ γενομένης κατὰ τοῦ βουλεύματος αὐτοῦ, δι' ἑτέρου τοῦ τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν διετάχθη περαιτέρω ἀνάκρισις, ἧς ἡ διεξαγωγὴ διετία σχεδὸν πλησιάζει, ἀφ' ἧς ἀνετέθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Γεώργ. Ἰωαννίδην, καὶ ἔκτοτε δεν ἐγένετο γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα. Εἶνε δικαία ἡ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἐρώτησίς μου; Εἶναι δικαία, ἀφοῦ ἐρωτήσας καὶ παραπονεθεὶς πρὸς τὸν κ. Ἰωαννίδην τὸν ἀνακριτὴν, διατί βραδύνει ἐπὶ τρία ἔτη ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑποθέσεως, ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι καὶ δέκα τρία θὰ παρέλθωσι;

Πάτραι τῇ 5 Φεβρουαρίου 1880.

Ὁ ἐρωτῶν
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΤΡΕΣ.

Γένος

Ὁ νουνεχὴς φυτουργὸς, τὰ διάφορα εἴδη τῶν φυτῶν καὶ τῶν δένδρων, διακρίνει ἐκ τῶν καρπῶν, τῶν σπόρων καὶ τῶν ἀνθῶν, καὶ φροντίζει ν' αὐξάνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρησίμων κατὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν ὠφέλειαν, σπείρων, ἐγκεντρῶν ἐμφυλλίζων καὶ μεταφυτεύων ταῦτα κατὰ τὰς φυσικὰς των ἰδιότητας. Ὁμοίως καὶ ὁ ἱππικὸς διαγινώσκει τὰ εἴδη καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἵππων καὶ μεταχειρίζεται δεόντως τὸν μὲν εἰς ἐπίβασιν, τὸν δὲ εἰς δρόμον, καὶ ἄλλον εἰς τὸν ζυγὸν καὶ τὰ φορτία.

Ἐπεθύμουν τῶντι νὰ μάθῳ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπιστήμη τις ἀνθρωπολογικὴ, διακρίνουσα ἐκ τῶν χαρακτήρων τοῦ σώματος τὰ εἴδη τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς ἕκαστον ἐπάγγελμα καθὸς ὁ κυνηγέτης δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ περὶ τῶν κυνῶν τὰ προσδιάζοντα εἰς τὰ εἴδη τῶν κυνῶν χαρακτηριστικὰ, οἷον τοῦ θηρευτοῦ, ἐὰν ἔχῃ τὴν ὀσμὴν ὀξείαν, τὰ ὦτα μακρὰ, τὸ βλέμμα πυρῶδες, τοὺς πόδας λεπτοὺς καὶ τὸ σῶμα ἐλαφρόν.

Διατὶ ἄραγε, ἐὰν ἐνυπάρχῃ καὶ ἐν ἀνθρώποις ἡ τοιαύτη φυσικὴ διάθεσις ἥτις καθιστᾷ τοὺς μὲν ἐξ ἡμῶν ἐπιτηδείους εἰς τὰ ναυτικὰ, τοὺς δὲ εἰς τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἄλλους εἰς τὰς πολιτικὰς, δὲν φροντίζομεν ν' ἀποκτήσωμεν τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν ἀνθρώπων, ἅτινα ἐκ καταγωγῆς πεφύκασιν, ἵνα ὦσιν ἐπιτήδειοι ναῦται, καὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ, καὶ ἱερεῖς;

Ὁ κυνηγέτης μοὶ λέγει, ὅτι ὅλοι οἱ κύνες δὲν εἶναι ἐπιτήδειοι εἰς τὴν θύραν· γύμναζε καὶ ἐκπαίδευε, ὅσον θέλεις, τοὺς μὴ πεφυκότας διὰ τὸ κυνήγιον, δὲν θέλεις δυνηθῇ ποτὲ νὰ καταστήσῃς αὐτοὺς καλοὺς θηρευτάς.

Μὲ τὸν αὐτὸν νομίζω τρόπον καὶ ὁ ἀνθρωπολογικὸς ἤθελεν ἐξαιρέσει πολλοὺς πολιτικοὺς ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἕδρας των καὶ ἱερωμένους ἐκ τῆς ἱερωσύνης, ὡς μὴ πεφυκότας νὰ πολιτεύωνται μήτε νὰ ἱερουργῶσιν. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν του περιέγραψεν ἱκανῶς, ὁποῖός τις πρέπει νὰ ᾖναι ὁ ἱερεύς, ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου· ἐπειδὴ λοιπὸν ἐκεῖνος εἶπεν, ὁποῖος πρέπει νὰ ᾖναι ὁ ἱερεύς, ἐγὼ δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ εἴπῳ ἐνταῦθα, ὁποῖος εἶναι, ἀρχόμενος τῆς πατρίδος μου.

Ὁ ἱερεὺς δὲν εἶνε ἄλλο εἰμὴ διερμηνεὺς τοῦ Θεοῦ, ἐμφαίνων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τὴν θέλησιν τοῦ οὐρανίου αὐτῶν πατρὸς, οὐ μόνον διδάσκων καὶ παραινῶν ἀλλὰ καὶ παρέχων τὸν βίον του σύμφωνον μὲ τοὺς λόγους του, διότι οὐδεὶς προσέχει εἰς τὸν ἰατρὸν τὸν ἰώμενον τοὺς ἄλλους καὶ ὄχι καὶ τὸν ἑαυτόν του· ἐπειδὴ πᾶς τις μέλλει νὰ τῷ ὀνειδίσῃ δικαίως πῶς, ἄλλους ἰώμενος, αὐτὸς ἕλκεσι βρύεις;

Ὁ καλὸς ποιμὴν ἐστὶν ὁ προνοῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ποιμνίου του, μὴ περιμένων μόνον νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν ὁ ἀδελφός του, ἀλλὰ προσερχόμενος αὐτεπαγγέλτως καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Σωκράτης εἰς τὸν πλησίον του, συνδιαλεγόμενος καὶ συνεξετάζων μετ' αὐτοῦ, τί τὸ ἀγαθὸν, καὶ τί τὸ κακὸν, ἐμποιῶν ἀνεπαισθήτως εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ζῆλον τῆς ἀρετῆς καὶ ἀποστροφὴν τῆς κακίας.

Ἀλλ' οἱ νῦν πνευματικοὶ ποιμένες, οἱ διδάσκοντες τὴν λιτότητα, καταρρέουσιν ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ὡς ὁ Σαρδανάπαλος, οἱ παραινοῦντες τὴν ταπείνωσιν, περιφρουροῦνται ὑπὸ δορυφόρων, ὡς σατράπαι, καὶ ἀξιοῦσι νὰ προσκυνῶνται ὡς ὁ Ναβουχοδονόσωρ, οἱ συβουλεύοντες τὴν ἐγκράτειαν, παρατίθενται τράπεζαν Λοκούλλου, οἱ παρεγγυῶντες τὴν ἀνοχὴν, τὴν πραότητα, ἀφορίζουσι τοὺς ἐπικρίνοντας τὸν ἀντιχριστιανικὸν βίον των. Εἰς τὸν γεωργὸν, εἰς τὸν σκαφέα καὶ ἐργατικὸν ἄνδρα, τὸν ὑπομένοντα τὸ ψύχος καὶ τὸν καύσωνα πᾶσαν ἡμέραν δίδεις τρεῖς δραχμὰς, εἰς δὲ τὸν μητροπολίτην καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, τὸν ἐπαγγελόμενον τὴν πτωχείαν καὶ ὀλιγάρκειαν μυρίας, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ ἐνδεοῦς καὶ ἀπόρου, καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ πολλάκις καὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ λαοῦ προήγοντο εἰς τὴν τάξιν τῶν ἁγίων διὰ τὴν ἀρετήν των, καὶ ἄνθρωποι ἄσημοι καὶ ἀφανεῖς. Ἐγὼ, φίλε ἀναγνῶστα, μεταχειρισθεὶς ὡς πήχυν καὶ γνώμονα τὸ εὐαγγέλιον, ὁμολογῶ ὅτι ἐν τοῖς ἁγίοις δὲν εὗρον ἴχνος ἁγιότητος· κατὰ μὲν τὸ νόημα τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ λέξις ἅγιος ἔστι ταὐτόσιμος μὲ τὰ ὀνόματα, εὐσεβὴς, φιλάνθρωπος, ἄκακος, δίκαιος, ἐνάρετος, κατὰ δὲ τὴν ἔννοιαν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, σημαίνει, εἴρων, ἀπατεὼν, δόλιος, ὕπουλος, ὑποκριτὴς, φυλήδονος, φιλοχρήματος, φίλαρχος, ῥάθυμος. Περιττὸν νὰ ἐκτανθῶ περισσότερον εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως ἅγιος· ὅστις λοιπὸν δὲν θέλει ν' ἀπατᾶται εἰς τὰς κρίσεις του ἀπὸ τὰ ὀνόματα, ἂς μετρῇ τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυν, δι' οὗ διακρίνεται ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψεῦδος καὶ ὁ ἅγιος καὶ θεοφιλὴς ἀπὸ τὸν θεοστυγῆ καὶ ἀνόσιον. Ἀλλὰ τί μὴ λέγουσιν οἱ ὀπαδοὶ τῆς δυναστείας, αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τῆς φύσεως, οἱ ἥμεροι νὰ τρέφωσι τοὺς ἀγρίους, καὶ οἱ φιλόπονοι τοὺς ῥαθύμους, καὶ οἱ ἀθῶοι τοὺς πονηροὺς. Ἔχετε δίκαιον διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ λέγω τὰ πράγματα τοιαῦτα ὁποῖα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως διὰ νὰ μὴ ἀπατῶνται οἱ ἀθῶοι ἀπὸ τοὺς εὐπρεπεῖς λόγους σας, θεωροῦντες ὡς προστασίαν τὴν πιέζουσαν αὐτοὺς ἀπανθρώπως.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ ΙΘ'. αἰῶνος εἶναι λαμπρότατον νοσοκομεῖον τοῦ ὁποίου τὰ ἐκτὸς εἶναι λαμπρὰ. περικαλλῆ καὶ θαυμαστὰ, τὰ δ' ἐντὸς γέμει ἀρρωστημάτων, ἀσθενειῶν καὶ ἀθλιότητος, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ μὲν τῶν νοσοκομείων δυστυχήματα οἰκτείρομεν καὶ ἐλεοῦμεν, τὰ δὲ τῶν ἱερέων θαυμάζομεν καὶ ζηλοῦμεν, ὡς καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ δὲν ἀγανακτοῦμεν κατὰ τῆς παριστανομένης κακίας, ἀλλὰ χειροκροτοῦμεν τὸν ἐπιτυγχάνοντα ὑποκριτὴν εἰς τὴν μίμησιν. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τι περὶ ἱερέων, διότι τοὺς θεωρῶ ἀπὸ μακρὰν, καθὼς καὶ τὰς πυρκαϊάς.

Ἐπ' ἀληθείας ὅλοι οἱ παραβάται τῶν θείων ἐντολῶν, καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων, καθίστανται παραβάται δι' ἀργίαν· καὶ ὁ Σόλων, ὅστις ὑποχρέωσεν ἕκαστον τῶν πολιτῶν, νὰ δίδῃ λόγον εἰς τοὺς ἄρχοντας, ὁποίαν χρῆσιν ἐποιεῖτο τοῦ χρόνου του, ἦτον τῷντι σοφός· ἡ ἀλήθεια γίνεται καταφανεστέρα, ἐὰν ἐπισκοπῶμεν τὰ γινόμενα εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· παντοῦ ὅπου ὑπάρχῃ πλείστη ἀργία, ἐκεῖ εὑρίσκομεν καὶ πλεῖστα κακουργήματα καὶ παρανομήματα.

Θέλεις νὰ ἐρωτήσω αὐτοὺς, φίλε, πόθεν ἡ τοσαύτη ἀσυμφωνία τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ τῶν πράξεων πρὸς τὸν νόμον τῆς χάριτος; Ὄχι φίλε ἀναγνῶστα, διότι οἱ τοιοῦτοι, ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δύνανται καὶ ζῶντας νὰ δέσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανόντας νὰ μᾶς ἀφήσωσιν ἀτάφους, ἐὰν δὲν ἔχωμεν χρήματα, ὡς ἄφησαν ἀμεταλάβοτον τὸν Μάρκον Κλαψινὸν οἱ ἱερεῖς τοῦ Παντοκράτωρος καὶ μίαν βάπτισιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐνωρίαν, καὶ τὸν Ἀντώνιον Μπακόπουλον, οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου· διὰ νὰ ἔχῃς λοιπὸν ἰδέαν περὶ τῶν τοιούτων ἱερέων, μάθε ὅτι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ δικαστήριον, καὶ τὸ βουλευτήριον, δὲν διαφέρωσι ποσῶς τοῦ θεάτρου.

Τὰ πάντα φίλερου, τὴν σήμερον εἶναι προσποίησις, τέχνη καὶ εἰρωνεία, καὶ οὐαὶ εἰς τοὺς ἁπλοῦς καὶ ἀθώους, οἵτινες θεωροῦσι μετὰ σπουδῆς, τὴν ὁποίαν οἱ ὑποκριταὶ οὗτοι παίζουσι κωμῳδίαν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀνατέλουσιν ἐνίοτε μεταξὺ τούτων καὶ ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ σπουδαῖοι, ἀληθεῖς τῶν ἀποστόλων διάδοχοι, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ὄντες σπάνιοι, δὲν δύνανται κατὰ δυστυχίαν ν' ἀκυρώσωσι τὸν κανόνα.

Α. Β.

Ἀστυνομικὸν δελτίον

Ἀπὸ 1ης μέχρις 7ης Φεβρουαρίου.

Ὁ καταδιωκόμενος ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ διαφόρους ἐγκληματικαῖς πράξεσι Γεώρ. Κακαβᾶς συνελήφθη καὶ προὐφυλακίσθη.

Τὴν τετάρτην Φεβρουαρίου ε. ε. ὁ Σπῦρος Φουρναρόπουλος μετ' ἄλλων ἀναιτίως ἐτραυμάτισεν εἰς διάφορα τοῦ σώματός του μέρη τὸν Λεωνίδ. Κολυρόπουλον ἀκινδύνως.

Σσυνεπεία τηλεγραφήματος τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἠλείᾳ Πλημμελειοδικῶν ὁ Γεώρ. Μ. Βούλγαρης χοροδιδάσκαλος παραλαβὼν προκαταβολικῶς ἐκ τῶν μαθητῶν του δραχ. νέας πεντήκοντα καὶ ἀναχωρήσας λάθρα, συνελήφθη ἐνταῦθα καὶ σωματικῆς ἐρεύνης γενομένης κατεσχέθησαν ἐπ' αὐτοῦ αἱ παραληφθεῖσαι ὡς ἄνω δραχ. ὡς καὶ ἓν μικρὸν κενὸν κιβώτιον.

Παραβάσεις οὐδεμία,

Ἀποβιώσεις ἐν ὅλῳ εἴκοσι.

Ἄνδρες 13. Γυναῖκες 7.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργοστάσιον τοῦ Ἀεριόφωτος πωλεῖται κ ο κ καλλίστης ποιότητος πρὸς δραχ. 50 τὸν τόνον. Ἡ πώλησις γίνεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Καταστήματος πρὸς ἀγοραστὰς ἄνευ μεσολαβήσεως ἄλλου τινὸς κερδοσκόπου.

Τ ύ π ο ι ς «ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ.»
Ὁ Ἐκδότης Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ